

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิชาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๗ /๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประทานบัตรการทำเหมืองแร่ ก้าว
อนุญาตขันแร่ และอื่น ๆ

ผู้อุทธรณ์

นางวงศ์ [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางวงศ์ [REDACTED] (ผู้อุทธรณ์) ในฐานะผู้ถือหุ้นจำนวน ๔๐
เปอร์เซ็นต์ ของบริษัท พาหอง สุริยะ จำกัด ต้องการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำเหมืองกิจการ
เหมืองแร่ของบริษัทที่ผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยผู้อุทธรณ์มีคำขอเป็นหนังสือลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒
ถึงอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อขอเอกสารต่าง ๆ รวม ๘ รายการ ประกอบด้วย

๑) ใบขันแร่

๒) ผู้มีอำนาจจากบริษัท พาหอง สุริยะ จำกัด ที่ออกใบขันแร่ ชื่อ และเจ้าหน้าที่ของบริษัท ฯ
ที่มายื่นขอ

๓) ปริมาณแร่ที่ขันออกมาระยะละครั้ง

๔) การขันแร่แต่ละครั้งส่งให้แก่บริษัทหรือคู่ค้ารายเดียว และปลายทางที่ได้

๕) จำนวนค่าภาคหลวงต่อตันแต่ละครั้ง พร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงิน

๖) สำเนาประทานบัตร

๗) เอกสารที่เป็นองค์ประกอบในการขออนุญาตขันแร่

๙) รายการคงของกรม ฯ ที่ประเมินมูลค่าแร่เหล็กแต่ละครั้ง

อุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ จึงมีหนังสือ ด่วน ที่ พช ๐๐๗๙/๑๗๓๙ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม
๒๕๕๒ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท พาหอง สุริยะ จำกัด เพื่อให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๗ แห่ง^๑
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบริษัท พาหอง สุริยะ จำกัด ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐

/ สิงหาคม

หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ วท ๗ /๒๕๕๒

สิงหาคม ๒๕๕๒ ขอคัดค้านคำขอของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากบริษัทฯ ไม่ต้องการให้เปิดเผยแพร่ให้กับผู้อุทธรณ์ โดยอ้างว่าพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์เป็นที่เมืองใจของบริษัทฯ และต่อมากล่าวหาความประพฤติของหัวด้วยรูปภาพ หนังสือ ด่วน ที่ พช ๐๐๒๙/๑๗๘๗ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่าบริษัทฯ ผาทาง สุริยะ จำกัด คัดค้านการเปิดเผยแพร่ และพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาแล้วไม่สามารถอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดค้าน เอกสารตามคำขอได้ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในเบื้องต้นผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์เพื่ออุทธรณ์คัดค้านคำขอคัดค้านของบริษัทฯ ผาทาง สุริยะ จำกัด และ อุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ พช ๐๐๒๙/๑๗๘๔ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการพิจารณาพิจารณาเพื่อส่งเรื่องการร้องคัดค้านของผู้อุทธรณ์ให้คณะกรรมการพิจารณาพิจารณาต่อไป พร้อมแจ้งด้วยว่าได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ขออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ ต้องการให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ตนเองตามคำขอ เพื่อประโยชน์ในการ ปกป้องสิทธิในฐานะที่ผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัทฯ ผาทาง สุริยะ จำกัด โดยตรง

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยคณะกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาส่งเรื่อง อุทธรณ์ ได้พิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์นี้ให้คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิชาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร รับคำอุทธรณ์ไว้พิจารณาพิจารณาเพื่ออุทธรณ์ตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว

คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิชาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ประกอบคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอุตสาหกรรมจังหวัด เพชรบูรณ์แล้วเห็นว่า ยังมีข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาพิจารณาเพื่อได้ จึงมีมติให้เชิญผู้อุทธรณ์และ ผู้แทนอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์มาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาพิจารณา ซึ่งสุป คำชี้แจงของคู่กรณีได้ ดังนี้

ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยว่าฯ โดยสรุปความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีประโยชน์ได้เสีย กับบริษัทฯ ผาทาง สุริยะ จำกัด ในฐานะที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดการหมวดของสาขาวิชางานจำนวน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ของหุ้นส่วนทั้งหมดของบริษัทฯ ผาทาง สุริยะ จำกัด และตลอดระยะเวลาของการเป็นกรรมการ บริษัทดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบเพียงการแจ้งจำนวนรายจ่ายของบริษัทฯ แต่การดำเนินการใด ๆ ของ บริษัทฯ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการส่งงบดุลต่อกระทรวงพาณิชย์หรือการอื่นใด บริษัทฯ ไม่เคยเชิญผู้อุทธรณ์เข้าร่วม ประชุมเพื่อรับทราบผลการประกอบกิจการและดำเนินกิจการของบริษัทแต่อย่างใด ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับทราบ ข้อมูลข่าวสารอย่างไม่เป็นทางการถึงรายได้จากการขายแร่ข่องบริษัทแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ถือหุ้น ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นผู้รับผลกระทบโดยตรงครมีสิทธิได้รู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวด้วย เพื่อนำไปใช้ประโยชน์

คำวินิจฉัย ที่ วท ๓ /๒๕๖๒

ในการปักป้องสิทธิของตนองต่อไป

สำนักงานตำรวจนครบาลฯ แล้ว และได้รับทราบมาว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจนี้ได้มีการติดต่อขอข้อมูลข่าวสารจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์แล้ว แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเช่นเดียวกัน โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่าการคัดค้านของบริษัท ผาทอง สุริยะ จำกัด นั้นไม่สมบูรณ์ เนื่องจากตามระเบียบของบริษัท การดำเนินกิจการของบริษัทดังที่มีกรรมการผู้มีอำนาจลงนาม ๒ คน แต่ในหนังสือคัดค้านดังกล่าวมีผู้ลงนามเพียงผู้เดียว และผู้อุทธรณ์เคยทักท้วงในประเด็นนี้ต่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ แล้วแต่น่าวางงานดังกล่าวไม่รับฟัง นอกจากนี้ ในการจดทะเบียนกรรมการบริหารชุดใหม่ไม่เป็นไปตามมติของที่ประชุมผู้ถือหุ้น โดยผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องศาลเพื่อยกเลิกมติการประชุมดังกล่าวแล้วด้วย เพราะทำให้ผู้อุทธรณ์และบริษัทได้รับความเสียหาย ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามคำขอเพื่อประโยชน์ในการปักป้องสิทธิของตนต่อไป

ผู้แทนอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงด้วยว่าฯ โดยสรุปความว่า เมื่อ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้รับคำขอข้อมูลข่าวสารจากผู้อุทธรณ์ น่าวางงานพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวการเปิดเผยจากกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบริษัท ผาทอง สุริยะ จำกัด ผู้เป็นเจ้าของข้อมูลได้ จึงมีหนังสือแจ้งให้บริษัท ผาทอง สุริยะ จำกัด ทราบ ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อมาบริษัท ผาทอง สุริยะ จำกัด ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเบื้องต้นสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ เห็นสมควรรับฟังคำคัดค้านของบริษัท เนื่องจากเกรงว่าหากเปิดเผยแล้วจะถูกบริษัทฟ้องร้องได้ จึงแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เพราะบริษัท ผาทอง สุริยะ จำกัด ได้คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม ผู้แทนสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ได้พิจารณาทบทวนอีกครั้ง หนึ่งแล้วเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ เพื่อเป็นการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย อีกทั้งผู้อุทธรณ์ก็เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ประกอบกับข้อมูลต่างๆ มีภาระบุไว้ในหนังสือขออนุญาตฯ แล้วในขณะเรื่องเป็นเอกสารที่เปิดเผยได้อยู่แล้ว อีกทั้งการเปิดเผยก็ไม่กระทบต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องแต่อย่างใด จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารทั้ง ๙ รายการ ที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ พร้อมกันนี้ ผู้แทนสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ได้ขออบรมสำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิชาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร เพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิชาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากคำอุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผย ดังกล่าว ประกอบกับได้รับทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้อุทธรณ์ ผู้แทนอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ และเอกสารข้อมูลตามคำขอที่อุตสาหกรรมจังหวัดจัดส่งมาประกอบการพิจารณาแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๙ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยต่อสาธารณะได้อยู่แล้ว เพื่อเป็นการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่

คำวินิจฉัย ที่ วท ๓ /๒๕๕๒

ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการดำเนินกิจการของบริษัทต้องเป็นไปตามสัญญาสัมปทานที่ได้รับอนุญาตจาก หน่วยงานของรัฐ เอกสารต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจึงอยู่ในข่ายที่เป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ควรถูกตรวจสอบได้ ตลอดจนจากการซื้อขายของผู้แทนอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ที่ยืนยันว่าการเปิดเผยไม่กระทบต่อการ ปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานแต่อย่างใด ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ซึ่งมีประโยชน์ ได้เสียโดยตรงจึงไม่มีเหตุผลที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จึงมีมติให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตาม อุทธรณ์ ทั้ง ๘ รายการ ตามที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ได้จัดส่งมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งรับรองสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ เพชรยี พิพัฒนกุล)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ สุธรรม มนีสวัสดิ์)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ เกษม จันทร์แก้ว)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ สมชาติ คงภณวนฤทธิ์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(ศาสตราจารย์พิเชฐ สันทัด ใจจันสุนทร)